

Samen naar Zondag

Preekserie: Genesis – Van Eden naar Egypte Onderweg naar zondag 11 januari 2026: 'Trek weg uit je land'

Deze zondag gaan we weer verder met het boek Genesis en het grote verhaal dat God met de wereld heeft. Een verhaal dat zijn vervulling vindt in Christus: de Alpha en de Omega, het begin en het einde. In Hem vinden we zowel onze oorsprong als onze bestemming.

De eerste serie sloten met af de geschiedenis van het bouwen en mislukken van de toren van Babel, die inging tegen Gods geboden. Nu volgen we tot aan Pasen de geschiedenis van God met aartsvader Abraham, die wèl gehoor gaf aan wat God vroeg en daardoor - volkomen onverwacht en tegen alle menselijke logica in - een van de belangrijkste mensen in de geschiedenis werd als 'vader van vele volkeren'.

*****

Hoe werkt 'Samen naar Zondag'? Maak een keuze uit een of meer van de volgende onderdelen:

1. **Zelf ontdekken**

Je overdenkt zelf het Bijbelgedeelte en kunt hierbij gebruik maken van een van de bijbelstudiemethodes. Als het vragen oplevert, noteer ze en probeer antwoorden te vinden. Neem je vragen en bevindingen mee naar je kring!

2. **Aanvullende teksten en suggesties**

Deze teksten en suggesties helpen je om na te denken over het Bijbelgedeelte en het thema.

3. **Meer toelichting en gespreksvragen**

Om je nog meer te helpen vind je hier een korte uitwerking van het thema en het Bijbelgedeelte en vragen om met elkaar op kring te bespreken.

1. Zelf ontdekken

Bijbeltekst: Genesis 11:27-12:8 (NBV21)

²⁷ Dit is de geschiedenis van Terach en zijn nakomelingen. Terach verwekte Abram, Nachor en Haran. Haran verwekte Lot; ²⁸ hij stierf nog tijdens het leven van zijn vader Terach, in Ur, een stad van de Chaldeeën, in zijn geboorteland. ²⁹ Abram en Nachor trouwden allebei. Abrams vrouw heette Sarai, Nachors vrouw heette Milka; zij was een dochter van Haran, die naast Milka nog een dochter had, Jiska. ³⁰ Sarai was onvruchtbaar, zij had geen kinderen.

³¹ Terach verliet Ur, de stad van de Chaldeeën, en nam zijn zoon Abram met zich mee, evenals zijn kleinzoon Lot, de zoon van Haran, en zijn schoondochter Sarai, Abrams vrouw. Samen gingen ze op weg naar Kanaän. Maar toen ze in Charan waren aangekomen, bleven ze daar wonen. ³² Terach leefde tweehonderdvijf jaar. Hij stierf in Charan.

Genesis 12 Abram naar Kanaän

¹ De HEER zei tegen Abram: 'Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste verwanten, en ga naar het land dat Ik je zal wijzen.

² Ik zal je tot een groot volk maken, Ik zal je zegenen, je naam veel aanzien geven, een bron van zegen zul je zijn. ³ Ik zal zegenen wie jou zegenen, wie jou vervloekt, zal Ik vervloeken. In jou zullen alle volken op aarde gezegend worden.'

⁴⁻⁵ Abram trok weg uit Charan, zoals de HEER hem had opgedragen, en Lot, de zoon van zijn broer, ging met hem mee. Abram was toen vijfenzeventig jaar. Hij nam zijn vrouw Sarai mee en alle bezittingen die ze hadden verworven en de slaven en slavinnen die ze in Charan hadden verkregen. Zo gingen ze op weg naar Kanaän. Toen ze daar waren aangekomen, ⁶ trok Abram het land door tot aan de eik van More, bij Sichem. In die tijd werd het land bewoond door de Kanaänieten. ⁷ Maar de HEER verscheen aan Abram en zei: 'Ik zal dit land aan jouw nakomelingen geven.' Toen bouwde Abram op die plaats een altaar voor de HEER, die aan hem verschenen was. ⁸ Daarvandaan trok hij naar het bergland dat oostelijk van Betel ligt, en ergens ten oosten van Betel en ten westen van Ai sloeg hij zijn tent op. Hij bouwde er een altaar voor de HEER en riep er zijn naam aan.

2. Aanvullende teksten en suggesties

Jozua 24:2,

² (Jozua sprak tot het volk:) *‘Dit zegt de HEER, de God van Israël: Jullie voorouders woonden lang geleden ten oosten van de Eufraat. Het waren Terach en zijn zonen Abraham en Nachor. Ze dienden andere goden. ³ Maar Ik heb jullie stamvader Abraham daar weggehaald en hem door heel Kanaän laten trekken. Ik schonk hem een groot aantal nakomelingen. Ik gaf hem Isaak als zoon ⁴ en Isaak gaf Ik Jakob en Esau.*

Hebreeën 11:8

Door zijn geloof ging Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam op weg naar een plaats die hij als erfenis zou ontvangen, en hij ging op weg zonder te weten waarheen.

Handelingen 7:1-5

² *Stefanus antwoordde: ‘Broeders, vaders van ons volk, luister naar wat ik u te zeggen heb. Toen onze voorvader Abraham nog in Mesopotamië woonde, voordat hij zich in Charan vestigde, verscheen God in al zijn luister aan hem ³ en zei: “Trek weg uit je land, verlaat je familie, en ga naar het land dat Ik je zal wijzen.” ⁴ Toen trok Abraham weg uit het land van de Chaldeeën en vestigde zich in Charan. Na de dood van zijn vader bracht God hem naar dit land, waar u nu woont. ⁵ Hij gaf hem hier zelfs niet het kleinste stuk grond in eigendom, maar beloofde wel dat hij en zijn nakomelingen het eens in bezit zouden krijgen, ook al had hij toen nog geen zoon.*

Deuteronomium 34:4

De HEER zei tegen hem (Mozes): ‘Dit is het land waarvan Ik aan Abraham, Isaak en Jakob onder ede heb beloofd dat Ik het aan hun nakomelingen zou geven. Ik laat het je nu zien, maar erheen oversteken zul je niet.’

Galaten 3:6-9 – Paulus schrijft:

⁶ *Van Abraham wordt gezegd: ‘Hij vertrouwde op God, en dat werd hem als rechtvaardigheid toegerekend.’ ⁷ U ziet dus dat zij die geloven kinderen van Abraham zijn. ⁸ En de Schrift, die voorzag dat God ook de andere volken door geloof rechtvaardig zou verklaren, verkondigde het evangelie al lang tevoren aan Abraham: ‘In jou zullen alle volken*

gezegend worden.’⁹ En dus wordt iedereen die gelooft samen met Abraham, de gelovige, gezegend.

Suggestie 1.

(Voordat je de hele SnZ doorleest), lees de bijbeltekst van deze zondag ieder voor zich aandachtig en in alle rust. Leg de lezing dan weg en schrijf in eigen woorden op wat je in de verzen van hoofdstuk 12 gelezen hebt. Vergeet natuurlijk zeker niet te schrijven over de dingen die jou vooral opvallen en de dingen die bij jou vragen oproepen.

Deel het met elkaar. Welke overeenkomsten en verschillen komen naar voren? Wat zeggen die?

Suggestie 2.

God roept Abraham. Uitgerekend een man die in en met zijn omgeving niet God maar afgoden diende! Abraham kende God niet, maar God kende Abraham wel. God is een persoonlijke God, die eenieder op het oog heeft. Hij roept er één om tot zegen te worden voor allen.

Denk je eens in hoe bijzonder het was dat Abraham gehoor gaf aan de roepstem van God. Wat voor redenen had hij kunnen bedenken om Nee te zeggen?

In de joodse traditie heet dit deel van de Thora ‘lekh lekah’, dat betekent Sta op en ga! Gezien de reis die Abraham moest maken, kun je al gauw denken aan de roep om zendeling te worden in een ver en vreemd land. Maar wat God ons persoonlijk vraagt, kunnen we het best aan Hemzelf overlaten. En dat kan net zo goed verrassend dichtbij zijn. En waarom zou het altijd moeilijk moeten zijn? Waarom zou God niet jou de door Hem gegeven gaven in je eigen omgeving laten gebruiken? (Misschien is dat nog wel moeilijker dan ver weg...)

Waarom denk jij bij Gods roepstem en ‘Sta op en ga’?
Speelde of speelt zoiets in jouw eigen leven?

Een citaat (bron onbekend) over geloven zegt:

Geloof is niet: aannemen ongeacht het bewijs, maar gehoorzamen ongeacht de consequenties.

Heb jij voorbeelden van gehoorzaamheid-ondanks-alles?
Kun je daar iets over delen?

Genesis 24:1-8 (Een vrouw voor Isaak)

¹ Abraham was inmiddels op hoge leeftijd gekomen en de HEER had hem in alle opzichten gezegend. ² Nu zei Abraham tegen zijn oudste knecht, die het beheer had over zijn hele bezit: 'Leg je hand onder mijn heup ³ en zweer bij de HEER, de God van hemel en aarde, dat je voor mijn zoon geen vrouw zult zoeken onder de Kanaänieten, tussen wie ik hier woon ⁴ ik wil dat je naar het land gaat waar ik vandaan kom, naar mijn familie, en dat je daar voor mijn zoon Isaak een vrouw zoekt.'⁵ De knecht antwoordde: 'Misschien weigert die vrouw met mij mee te komen naar dit land. Moet ik uw zoon in dat geval terugbrengen naar het land dat u verlaten hebt?'⁶ 'Nee,' zei Abraham, 'je mag mijn zoon onder geen beding daarheen terugbrengen. ⁷ De HEER, de God van de hemel, die mij heeft opgedragen weg te gaan bij mijn naaste verwanten en mijn geboorteland te verlaten, en die mij onder ede beloofd heeft dat Hij dit land hier aan mijn nakomelingen zal geven, Hij zal zijn engel voor je uit sturen, zodat je daar een vrouw voor mijn zoon zult vinden. ⁸ Mocht die vrouw weigeren met je mee te gaan, dan ben je van deze eed ontslagen. Maar breng mijn zoon in geen geval daarheen terug.'

Suggestie 3

In vorenstaande lezing zie je een van de uitwerkingen van Abrahams geloof en zijn leven met God. Waarbij hij uitspreekt waarop zijn vertrouwen is gebaseerd.

Denk eens na over waarop jouw geloof tot stand kwam en een basis is geworden waarop je altijd kunt blijven vertrouwen.

Wat voor uitwerking had en heeft dat in jouw leven?

Op welke manier houd je die basis stevig?

3. Meer toelichting en gespreksvragen

In het laatste deel van hoofdstuk 11 lezen we iets van de achtergrond van Abraham (toen nog Abram geheten). In hoofdstuk 12 zien we hoe hij door God geroepen wordt. Het zou Abrahams leven en dat van anderen totaal veranderen.

'Trek weg uit je land, verlaat je familie, je verwanten, en ga naar het land dat Ik je zal wijzen.' Je vertrouwde omgeving opofferen voor een

onbekende bestemming vanwege een totaal onverwachte, onbekende stem. En dan woorden als 'je wordt een groot volk' (terwijl hij en zijn vrouw kinderloos en op leeftijd waren), en 'Ik zal je zegenen en jij zult zelf een bron van zegen worden en groot van aanzien.' Zo uit het niets, het overviel hem, ongetwijfeld. Maar ja, wat doe je als Gód je aanspreekt?

Dat doet denken aan Petrus zo'n 2000 jaar later. Nadat hij de hele nacht geen enkele vis gevangen had, zei Jezus hem de netten nogmaals uit te gooien. Het moet de ervaren visser als een kansloze missie geleken hebben, maar let op zijn antwoord: 'Meester, de hele nacht hebben we ons ingespannen en niets gevangen. **Maar als U het zegt, zal ik de netten uitwerpen.**'

Paulus zegt in Romeinen 4:3: *'Abraham vertrouwde op God en dat werd hem tot rechtvaardigheid toegerekend.'*

Het lijkt misschien vreemd of bewonderenswaardig, maar er zijn voorbeelden te over dat mensen totaal veranderen als God tot hen spreekt. Al is de reactie uiteraard een vrije keuze.

Als antwoord op zijn ontmoeting met God bouwde Abraham verschillende altaren, bedoeld als heilige plaatsen van ontmoeting met God. (Er was nog geen tempel of andere centrale plaats daarvoor). Hij is een voorbeeld geworden van geloof, vertrouwen en gehoorzaamheid en geldt als de (stam)vader van Israël en ook 'vader van alle gelovigen'. Hij is heel belangrijk geworden in Gods heils- en herstelplan. Zijn naam zien we verschillende keren terug in het Nieuwe Testament (zoals 'aanliggen met Abraham, Isaak en Jakob in het koninkrijk der hemelen' (Matteus 8:11) en 'Abrahams schoot' (Lukas 16:19-31) en heel bekend: Hebreeën 11:1-19 over geloofszekerheid. Hieronder een deel daarvan:

¹ *Geloof is de zekerheid dat alles waarop we hopen werkelijkheid wordt, het overtuigt ons van de waarheid van wat we niet zien.*

³ *Door geloof komen we tot het inzicht dat het heelal door het woord van God geordend is, dat dus het zichtbare is ontstaan uit het niet-zichtbare.*

⁸ *Door zijn geloof ging Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam op weg naar een plaats die hij als erfenis zou ontvangen, en hij ging op weg zonder te weten waarheen.* ⁹ *Door zijn geloof trok hij naar het land dat hem beloofd was maar hem nog niet toebehoorde. Samen met Isaak en Jakob, mede-erfgenamen van de belofte, woonde hij daar in tenten* ¹⁰

omdat hij uitzag naar de stad met fundamenten, door God zelf ontworpen en gebouwd. ¹¹ Door haar geloof ontving ook Sara, hoewel ze onvruchtbaar was gebleven en niet meer in de bloei van haar leven was, de kracht om een kind voort te brengen, en wel omdat ze vertrouwde op degene die de belofte had gedaan. ¹² Zo bracht één man, wiens kracht al gestorven was, ontelbaar veel nakomelingen voort, zo veel als er sterren aan de hemel zijn en zand op het strand langs de zee.

Naar Kanaän reizen zal moeilijk geweest zijn maar toen hij aankwam verscheen God daar en gaf Hij Abraham opnieuw een belofte (vers 7). God geeft Zijn woord om ons bij te staan, te sterken en te bemoedigen. Toen en nu. Voor Abraham en de volken.

Vraag 1

Genesis 12:1-9 belicht Gods belofte aan Abraham van onvoorstelbaar grote zegen. Gezegend worden om een ander tot zegen te zijn. Kun je zeggen wat zegeningen voor jou zijn en waarin jij tot zegen voor een ander bent?

In vers 3 zegt God tegen Abraham: *‘Ik zal zegenen wie jou zegenen, wie jou vervloekt, zal ik vervloeken.’* Hieruit kun je opmaken dat zegen geven en zegen ontvangen met elkaar te maken hebben. Kun je dat invullen als een stelling: ‘Als ik dit doe, dan ontvang ik dat’? Waarom wel/waarom niet?

Vraag 2

Zegen Abraham (en allen die hij als ‘vader’ vertegenwoordigt) en God zegent jou; vervloek Abraham en allen die hij vertegenwoordigt, en God zal jou vervloeken.

Met andere woorden: Als je positief bent ten aanzien van ‘Abraham’, zal God genadig zegenen en ben je negatief ten aanzien van ‘Abraham’, dan zal God ook ‘zodanig’ reageren.

Als je daarover nadenkt, wat komt dan zoal in je op?

Zou je hier ook op de plaats van Abraham de naam van Jezus kunnen zetten? Of willekeurig welke naam dan ook? Waarom wel/niet?

NB. Voor de fijnproevers: zegenen staat in meervoud, vervloeken in enkelvoud. Daar kun je in lezen dat de zegen veel meer is en zal zijn dan de vervloeking. Zoals we ook zien in vers 3: *‘In jou zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.’*

Vraag 3

Weggaan uit je vertrouwde omgeving met achterlating van familie, sociale contacten en zekerheid op grond van een ervaring met God. Zou jij dat willen? Zou je dat aandurven?

Je kunt denken dat het een vraag is voor zendelingen, maar we kunnen hem ook breder stellen:

als jou gevraagd wordt om je comfortzone te verlaten en Gods weg in jouw leven in kleine of grote dingen te volgen, wat komt er dan zoal naar boven?

Ben je beschikbaar? Of wanneer zou je beschikbaar en er klaar voor zijn? Heeft het te maken met hoe direct God roept? Hoe probeer jij Gods stem te verstaan om te weten wat God op je pad wil brengen?

Als je een en ander wil delen met anderen, eerlijk, open en in alle vertrouwelijkheid, vergeet dan niet de kansen en mogelijkheden te benoemen maar ook niet de moeilijkheden en bedenkingen die je daarbij ervaart.

Ter **afsluiting** kun je wellicht danken voor en bidden om Gods stem voor jouw leven en het geloof om daar goed mee om te gaan.

Wil je afsluiten met een lied, dan is dit misschien wel iets:
Ga met God en Hij zal met je zijn (lied 416)

